A°. 1843. N°. 136.

ARNHEMSCHE COURANT.

De prijs dezer Courant, die geregeld *vijfmaal* 's weeks wordt uitgegeven, en wel op *Zondag*, *Dingsdag*, *Woensdag*, *Donderdag* en *Zaturdag*, is *f* 5 in de drie maanden.

WOENSDAG 12 JULIJ.

De prijs der Advertentiën is, van een tot vijf regels *f* 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke plaatsing.

Buitenlandsche berigten.

DUITSCHLAND.

Köthen (in Anhalt), *5 julij.* Alhier heeft aan eene Pharao-bank een zonderling voorval plaats gehad. Onder de spelers zat een man van reeds gevorderde jaren, die bereids eenige reizen gewonnen en verscheiden rolletjes dukaten voor zich had. De bankier had wederom de kaarten gekeerd en die, welke de zoo even gemelde speler in de hand hield, had wederom duizend dukaten gewonnen. De *croupier* schoof het geld naar den speler, en vroeg hem, hoedanig hij het spel begeerde voort te zetten. De speler gaf evenwel niet alleen geen antwoord, maar maakte ook zelfs niet de minste beweging om het geld tot zich te halen. Zijn, zoo het scheen, starend oog bleef steeds op de kaart gevestigd. De hem gedane vraag werd nog twee- of driemaal herhaald, maar altijd te vergeefs. De overige spelers werden ongeduldig en een hunner greep den halsstarrigen zwijger bij de hand; die hand was ijskoud; de man was dood.

Men bragt het lijk weg en de *croupier* haalde in groote bedaardheid zijne duizend dukaten tot zich terug, beweerende dat het spel slechts tusschen twee levenden en niet tusschen eenen levende en een lijk gedreven had kunnen worden. Den volgenden dag zijn de erfgenamen van den op het veld van eer der spelers doodgeblevene de gewonnen duizend dukaten komen eischen; de winner, zeggen zij, was in leven, toen het spel geopend werd, en het geld was gewonnen eer men ontdekt had, dat hij zoo plotseling was dood gebleven; wilde de bank nu niet betalen, zoo moest zij beginnen met te bewijzen, dat de winner reeds voor het volbragt zijn van het spel gestorven was. Het proces wordt voor de regtbank gebragt.

— Bij gelegenheid van de viering zijner vijftigjarige dienst, is door den aartshertog *Karel* aan alle officieren, die te Weenen aanwezig waren, eene gratificatie van 40 fl. verleend.

Deze grijze veldheer is den 5den september 1771 geboren. Hij is oom van den regerenden keizer, zoon van *Leopold II.* In den jare 1793 trad hij in Braband in militaire dienst, en onderscheidde zich voordeelig. Spoedig werd hij gouverneur der Oostenrijksche Nederlanden. In 1796 nam hij als rijksveldmaarschalk het opperbevel over de Duitsch-Oostenrijksche armee aan den Rijn op zich, dwong *Moreau* en *Jourdan*, over den Rijn terug te trekken, en kroonde zijnen roem door midden in den winter Kehl weg te nemen. In 1799 sloeg hij wederom *Jourdan* in Zwaben, en toonde, bij zijne moeijelijke stelling in Zwitserland, zijne voortreffelijkheid tegen over *Massena*, dien *Napoleon* het troetelkind des geluks plagt te noemen. In den veldtogt van 1805 ageerde hij wederom in Italië tegen *Massena*, leverde hem den roemrijken slag van Caldiero, en bragt zijne armee gelukkig naar Oostenrijk terug, waar de alvernielende *Napoleon* tot in het hart was doorgedrongen. In den oorlog van 1809 had hij eenen vijfdaagschen aanval van den Franschen keizer te verduren, en moest voor de overmagt wijken, die door zulk een genie bezield en bestuurd werd; doch op den 21sten en 22sten mei leverde hij den slag van Aspern, in welken hij de Franschen over den Donau terug wierp. Deze overwinning heeft hem onsterfelijke lauweren geschonken, welke de kort daarop gevolgde nederlaag van *Wagram* niet heeft doen verwelken. Niet lang daarna legde de aartshertog den veldheerstaf neder, om dien niet weder op te vatten. In stille rust heeft hij een tweetal krijgskundige werken geleverd. In de geschiedenis der 100 dagen werd hij gouverneur van Maintz; later gouverneur en generaal-kapitein van Bohemen. In 1815 is hij in den echt getreden met prinses *Henriette van Nassau-Weilburg*, die hem 3 zonen en eene dochter heeft geschonken.

PRUISSEN.

Koblentz, *5 julij.* Ter waarschuwing van reizigers, die zich met sloepjes aan boord van varende stoombooten willen laten aanzetten, diene het volgende op gisteren bij Kamp, eene vier uren van hier in het hertogdom Nassau gelegene plaats, gebeurde voorval. Een passagier liet zich met een sloepje naar de stoomboot *Elberfeld* brengen. Door eene onvoorzigtigheid van den roeijer kwam het sloepje vlak voor de raderen van de stoomboot aan; in weerwil van alle pogingen der manschap van de boot, om zulks te verhoeden, werd het sloepje dadelijk omgeslagen en de ongelukkige passagier tusschen de raderen vermalen; de roeijer is nog gered geworden.

— Men verwacht hier spoedig eene merkelijke daling in de prijzen der granen, want uit de Oostzee-havens worden elk oogenblik belangrijke ladingen daarvan te gemoet gezien.

Dusseldorp, *8 julij.* In de zitting van den landdag, van den 22sten junij, is door een der leden rapport uitgebragt op een' in diens handen gestelden eisch van eenige Kleefsche steden tegen de Staten-Generaal der vereenigde Nederlanden, tot schadevergoeding van in de zestiende eeuw gepresteerde diensten, als inkwartiering, en voorgeschoten gelden. Deze som werd in het jaar 1672 op ruim 1 millioen Hollandsche guldens, zonder berekening van renten, begroot. In der tijd had de regering dezen eisch ondersteund, doch sedert 1797 was niets meer aan die zaak gedaan. De rapporteur stelde voor, om aan Z. M. den koning krachtige ondersteuning in dezen te vragen. Dit werd aangenomen.

ENGELAND.

Londen, *8 julij.* Eene deputatie uit de sedert eenigen tijd alhier bestaande vereeniging, die zich *de Vredes Conventie* betitelt, is laatstleden woensdag bij den koning der Belgen toegelaten, om hem een exemplaar van het door die vereeniging opgemaakt adres aan al de gouvernementen der beschaafde wereld te overhandigen, waarin zij de noodzakelijkheid betoogt van in alle tractaten een artikel te lasschen, bij hetwelk zij zich verbinden zouden ontstane geschillen aan de arbitrage van eene of meerdere bevriende mogendheden te onderwerpen. Z. M. heeft deze deputatie zeer minzaam ontvangen, haar gezegd dat hij het beginsel volkomen goedkeurde, en zijn genoegen te kennen gegeven van nu en dan, met goed gevolg, als bemiddelaar ingeroepen te zijn, waar het gevaar van oorlog zeer dreigend scheen. Een oorlog op het vasteland achtte hij nagenoeg onmogelijk, zoo lang Oostenrijk, Frankrijk en Engeland, gelijk thans, ten behoeve van den vrede vereenigd bleven.

— Volgens berigten uit Dublin hielden de zoogenaamde repealers dagelijks vergaderingen in de zaal der korenbeurs, en hoorden de verslagen wegens ingekomen giften, waaronder niet weinige uit de Vereenigde Staten, tot bevordering van hun groot doel. *O'Connell* predikt aldaar telkens luider, dat de tijd voorbij is om tot een verdrag met de ministers te komen, en het schijnt dat hij eerlang beproeven wil, zelfs eene nationale vergadering in de Iersche hoofdstad te beleggen, naar welke alle voorname steden afgevaardigden zenden zouden.

— Blijkens brieven uit Noord-Amerika heeft te New-York een hevig oproer plaats gehad, door een deel van het scheepsvolk veroorzaakt, hetwelk hooger soldij eischte, verscheiden schepen belette te vertrekken, en velerlei ongeregeldheden heeft bedreven. In Canada zijn insgelijks oproerige bewegingen ontstaan, ten gevolge der onwilligheid van de arbeiders aan het kanaal van Beauharnais. Door de soldaten uiteengedreven, zijn sommigen hunner gedood en de overigen in de bosschen gevlugt.

— Reeds heeft het bestuur der Vereenigde Staten tot het zenden van eenen ambassadeur naar China besloten, en zal waarschijnlijk den heer *Nathan Dunn* uit Philadelphia, die elf jaren te Canton heeft doorgebragt en zich thans te Londen bevindt, tot dien post benoemen.

FRANKRIJK.

Parijs, *8 julij.* De *Sentinelle d'Algérie* meldt, op het gezag van een' brief uit Milianah, dat aldaar het gerucht liep, dat de generaal *Lamoricière* door *Abd-el-Kader* was krijgsgevangen genomen. »Dit berigt, hetwelk bijna volkomen bevestigd is, heeft, zegt de brief, onze stad in verslagenheid gedompeld. Wij hopen echter nog, dat het een dier valsche geruchten zal zijn, welke dagelijks door de Arabieren worden uitgestrooid."

Parijs, *9 julij.* De dagbladen hebben heden het gisteren geloopen hebbende gerucht, alsof de generaal *Lamoricière* door de Arabieren gevangen genomen was, tegengesproken. Men was daaromtrent echter nog niet volkomen gerust gesteld.

— De heden ontvangen berigten uit Spanje zijn onbelangrijk. Volgens berigt uit Valencia, waren twee kolonnen, ieder sterk 6000 man, die stad onder de bevelen der generaals *Narvaez* en *Concha* uitgetrokken. De generaal *Castro* bevond zich te Tarrega; de minister van oorlog is aldaar aangekomen en door de troepen met geestdrift ontvangen.

BELGIE.

Brussel, *9 julij.* De Luiksche courant maakt gewag van den gedurigen doortogt van Duitsche huisgezinnen, die, door armoede en nadeloosheid gedreven, hun vaderland verlaten.

— In de voorstad Ixelles is, bij het onweder van eergisteren nacht, een kagchel, waarin men papiersnippers en hout tot het vuur aanmaken gereed gelegd had, zonder iemands tusschenkomst in brand geraakt, zoodat men dit voorval noodwendig aan eene werking van de electriciteit moet toeschrijven.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, *9 julij.* Men verneemt, dat door Z. Exc. den minister van oorlog, eene commissie van officieren is benoemd, om de handleiding ten dienste van de instructeurs der infanterie, tot beoefening der sedert eenigen tijd bij het leger ingevoerde bajonetvechtkunst, te vereenvoudigen. Deze commissie zal bestaan uit de heeren: De kolonel *C. de Haan*, chef van het 6de regiment infanterie, als president; voorts uit den kapitein-adjudant *J. F. Schürten*, van dat zelfde regiment; den kapitein-adjudant *J. L. Coenegracht*, van het 2de regiment infanterie; den kapitein *C. H. Happé*, van het regiment grenadiers, en den 2de luitenant *G. G. Edling*, van het 3de regiment infanterie, als leden; en als secretaris, de 1ste luitenant *D. J. Yserman*, van het 6de regiment infanterie. Deze commissie zal op 10 september aanstaande te Gorinchem met hare werkzaamheden eenen aanvang nemen; terwijl die werkzaamheden op den 1sten october daaraanvolgende geheel zouden moeten afgeloopen zijn.

's Gravenhage, *10 juli.* Bij besluit van den 8sten dezer, heeft het den koning behaagd, aan den staatsraad *A. F. J. A.* graaf *van der Duyn van Benthorn en Maasdam*, gouverneur der provincie Zuid-Holland, als een blijk van bijzondere tevredenheid over zijne ijverige en getrouwe diensten, gedurende ruim vijf en twintig jaren in gemelde betrekking bewezen, te verleenen den rang en titel van minister van staat.

VERGADERING DER PROVINCIALE STATEN VAN GELDERLAND.

Zitting van Vrijdag 7 juli 1843.

Omstreeks half twee uur wordt de vergadering geopend.

Bij het aflezen der namen worden afwezig bevonden de heeren: *S.* baron *van Eck van Overbeek*, *S. F. A.* baron *van Pallandt van Oud-Beijerland*, *J. A. P.* baron *van Brakell van Wadenoijen*, *R. A. J.* baron *van Ittersum*, *W. J. E.* baron *van Lijnden*, *G. L. C. H.* graaf *van Ranzow van Meinerswijk*, *B. Heijmeriks*, Mr. *E. G. Ardesch*, *P. van der Breggen*, *F. H. A. P. van Erckelens*, Mr. *E. F. J. van den Gheijn*, Mr. *P. P. Everts*, *A. F. Roelvink*, *M. J. Versteegh*, *J. B. Roelvink*, *Wz.*

Het gebed wordt door den griffier gelezen.

De notulen der vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De voorzitter berigt, eenen brief van den heer en mr. *E. F. J. van den Gheyn* te hebben ontvangen, waarbij Z. E. G. A. kennis geeft, door ongesteldheid verhinderd te worden deze vergadering bij te wonen.

Wordt gelezen een brief van den heer jhr. *J. F. H. J. E. Mackay*, inhoudende, dat Z. E. G. A. de vernieuwde benoeming tot lid van gedeputeerde staten gaarne aanneemt; en van onderscheidene leden dezer vergadering vernomen hebbende, dat men er bezwaar in vindt, dat Z. E. G. A. tevens de betrekking van secretaris van het polder-district Rijk van Nijmegen blijve bekleeden, hoeveel dit Z. E. G. A. ook koste, besloten te hebben, zich tot Z. M. te wenden, om zijn ontslag uit laatstgenoemde betrekking aan te vragen.

De heer gouverneur stelt voor, den heer *Mackay* de goedkeuring der vergadering deswege te betuigen. Daaraan wordt luide voldaan.

Wordt gelezen een voorstel van den heer en mr. *H. F. van Meurs*, strekkende om voortaan de geloofsbrieven der nieuw gekozene leden der drie standen te gelijk door de aangeblevene leden der vergadering, of door eene of meerder commissiën uit dezelve te doen onderzoeken, en om al de nieuwe leden, welker geloofsbrieven in orde zijn bevonden, te gelijk ter vergadering te doen binnen leiden en zitting nemen.

Dit voorstel wordt ter griffie nedergelegd, en aan de orde gesteld, om op morgen in beraadslaging te worden genomen.

De beraadslagingen worden geopend over het verslag der gedeputeerde staten betrekkelijk het voorstel van den heer *C. C. Haverkamp*, aangaande het wagenspoor.

De heer *J. A. J.* baron *Sloet* leest een advijs voor, ter dezer zake door Z. E. G. A. aan gedeputeerde staten ingezonden, waarbij op verschillende gronden zeer uitvoerig wordt betoogd, dat het onraadzaam is een evenwijdig wagenspoor voor deze geheele provincie in te voeren.

De heer *C. C. Haverkamp* dezen spreker beantwoordende, maakt vooraf melding van een ander voorstel, hetwelk Z. E. G. A. in de plaats van het tegenwoordige zal voorbrengen, indien dit onverhoopt mogt worden verworpen, en strekken zal, om de publicatiën van den gouverneur van 5 december 1814 en van 4 april 1816, *Provinciaal-blad* no. 54, uit te breiden tot alle rijtuigen.

Daarna verdedigt Z. E. G. A. zijn tegenwoordig voorstel, en toont daar bij aan, dat de heeren gedeputeerde staten en de heer *Sloet* zijn voorstel kwalijk hebben opgevat of uitgeduid, daar Z. E. G. A. in eenen deele heeft voorgesteld, om een evenwijdig spoor, als verpligtend voor alle rij- en voertuigen, in te voeren, maar wel — en alleen — om het overmatig breede spoor tot de breedte van het Noord-Brabandsche spoor te beperken.

De heer *C. H.* baron *van Rhemen* verdedigt het verslag der gedeputeerde staten, op grond, dat het voorstel bevonden is, alleen van plaatselijk belang voor Nijmegen te zijn; en dat de algemeene bezwaren uit andere streken dezer provincie, daartegen ingebragt bevonden zijn van overwegend gewigt te wezen.

De heeren *J. A. C. A. van Nispen van Sevenaer* en *C. C. J. F. van Nispen van Pannerden* bestrijden hetzelve; de laatste mede op grond, dat hetzelve in strijd zoude zijn met artikel 145 der grondwet.

De heer *C. C. Haverkamp* wederlegt beide deze sprekers en roept vooral de leden dezer vergadering, die tevens leden van dijkbesturen zijn, op, om het buitensporig breede spoor, als gevaarlijk op de dijken, te bestrijden.

De heer en mr. *A. Schouten* ondersteunt het verlangen van den heer *Haverkamp*, voor zoo veel het gebruik van dat breede spoor op de dijken betreft, doch zal tegen dit voorstel stemmen, als maatregel voor de geheele provincie in te voeren.

Bij hoofdelijke stem-opneming wordt het voorstel met 46 tegen 25 stemmen verworpen.

De heer *Haverkamp* geeft daarop schriftelijk een nieuw voorstel over, strekkende, om het verbod voor de Hessekarren, vastgesteld bij de straks genoemde publicatiën van 5 december 1814 en 4 april 1816, uit te strekken tot alle rijtuigen op breeder spoor dan het Noord-Brabandsche; en gedeputeerde staten uit te noodigen, om bij de voorgestelde herziening der reglementen daarop hunne bijzondere aandacht te vestigen.

De heer *van Nispen van Sevenaer* beweert, dat dit vreemd is aan de orde van den dag, en daarom artikel 10 van het reglement van orde verbiedt, hetzelve dadelijk in beraadslaging te nemen.

De heer *Haverkamp* wederlegt beiden.

Op het voorstel des voorzitters wordt besloten, dit voorstel te verzenden aan gedeputeerde staten, en daarop verslag uit te brengen.

In beraadslaging wordt genomen het voorstel van den heer *C. H.* baron *van Rhemen*, betrekkelijk het resumeren der notulen dezer vergadering door gedeputeerde staten, voor het geval, dat eene opvolgende algemeene vergadering, om het ontbreken van een genoegzaam getal leden, geen plaats kan hebben.

De heeren *van Nispen van Pannerden* en *A. W. C. van Nagell van Ampsen* bestrijden dit voorstel, als bevattende eene wijziging van artikel 17 van het reglement van orde, welke zonder 's konings goedkeuring niet kan worden daargesteld.

De heeren *van Rhemen* en *Mackay* wederleggen dat.

Bij hoofdelijke stem-opneming wordt dit voorstel met 66 tegen 3 stemmen verworpen.

De heer *van Rhemen* draagt mondeling een ander voorstel over hetzelfde onderwerp voor. De voorzitter verzoekt Z. E. G. A. dat schriftelijk over te geven.

De beraadslagingen worden geopend over het voorstel van den heer *Haverkamp* betrekkelijk de herziening der provinciale reglementen.

De heeren *L. A. J. W.* baron *Sloet*, *L. J. C. van Nispen*, mr. *H. F. van Meurs*, mr. *F. S. op ten Noort* en mr. *F. P. Bijleveld* bestrijden dit voorstel als te algemeen en ontijdig. De heer en mr. *de Kempenaer* acht hetzelve mede te algemeen, en in dien zin ondoelmatig; dat de gedeputeerden zulk eenen grooten voorraad te herzien zullen vinden, dat H. E. G. A. in verscheidene jaren die taak niet zullen kunnen volbrengen, en de provincie inmiddels nog lang onder verschillende ongrondwettige bepalingen zal blijven zuchten. Z. E. G. A. verzoekt daarom den geachten voorsteller: 1o. de lange lijst van provinciale reglementen, welke Z. E. G. A. zegt bijeenverzameld te hebben, door den druk bekend te willen maken, en 2o. uit dien rijken voorraad de zoodanige uit te kiezen, die het dringendst herziening behoeven, en dan Z. E. G. A. voorstel voorloopig tot die uitgezochte te bepalen.

De heer *Haverkamp* beantwoordt al deze sprekers, noemt onderscheidene reglementen op, die volstrekt herziening behoeven, en toont in art. 54, 14 en 36 van het zoogenaamde reglement van orde dezer vergadering in het oog loopende ongrondwettige bepalingen aan.

De heeren *de Kempenaer* en *Byleveld* komen op hunne geuite gevoelens ter verdediging derzelve terug. De heer *van Nagell van Wisch* betreurt het algemeene van dit voorstel.

De heer *Haverkamp* verklaart zijn voorstel in te trekken, om later een ander van meer bepaalde strekking in te dienen.

De vergadering wordt gesloten en de volgende op morgen ten half één ure bepaald.

Zitting van zaturdag 8 juli.

Omstreeks één uur na den middag opent de heer gouverneur van Gelderland de vergadering.

Bij het oplezen der namen blijken afwezig te zijn de heeren: *S.* baron *van Eck van Overbeek*, *B. F. W.* baron *van Westerholt van Hackforth*, *S. F. A.* baron *van Pallandt van Oud-Beijerland*, *J. A. P.* baron *van Brakell van Wadenoijen*, *O.* baron *van Wassenaar Katwijk*, *R. A. J.* baron *van Ittersum*, *W. J. E.* baron *van Lijnden*, *F. C. T.* baron *d'Isendoorn à Blois tot Cannenburg*, *G. L. C. H.* graaf *van Ranzow van Meijnerswijk*, *A. F.* baron *Sloet van Zwanenburg*, *R. O. H. van Manen*, *B. Heijmeriks*, mr. *E. G. Ardesch*, *P. van der Breggen*, mr. *H. J. Thooft*, mr. *H. F. Lulofs*, *F. H. A. P. van Erckelens*, mr. *E. F. J. van den Gheijn*, mr. *P. P. Everts*, *A. F. Roelvink*, *A.* baron *van der Borch*, mr. *S. Roes*, *J. A. J.* baron *Sloet*, *M. J. Versteegh* en *J. B. Roelvink Wzn.*

Het gebed wordt door den griffier gelezen: en de aanteekeningen van het verhandelde in de vorige vergadering worden gelezen en goedgekeurd.

De beraadslagingen worden geopend over het verslag der commissie, betreffende het verzoekschrift van den heer notaris *J. F. Pool*, te Druten, en strekkende om over te gaan tot de orde van den dag.

De heer *C. C. Haverkamp*, zegt:

» Even zoo juist, als de tegenwerping is te achten dat klager over de behandeling van polderzaken ni[...] bewijst, hetgeen hij als gebeurd voordraagt; even zo[o] ontegensprekelijk algemeen bekend is het, en trou[...] wens uit de personele staten der regterlijke ambte[...] naren aanschouwelijk te maken, dat de leden [van] het kantongeregt te Druten allen behooren tot he[t] polderbestuur van Maas en Waal, zoodat zij wraak[...] baar zouden wezen, indien óf de kantonregter [of] zijn plaatsvervanger over polderzaken zonden willen regt spreken.

» Maar, mag *ik* toch zeker wel vragen, in welk[e] regts- of raadzaal treft men die vereeniging niet aan? Heb *ik* vooral het polder-reglement niet leeren k[en]nen als te vergelijken met een polyp of eene zeeplant, die met deszelfs takken en armen, zigtbaar en onge[...] merkt alle gezag in deze provincie aangrijpt en omstrengelt?

» Het is evenwel te verwachten, dat, bij gelegen[...] heid van de aanstaande herbenoeming der kantonreg[...] ters, Z. Exc. de minister van justitie eene zoodanige, in mijn oog, onraadzame cumulatie van posten ni[et] zal laten voortduren of bestendigen.

» Al wordt dan ook dit adres hier ter zijde gelegd, dan kan hetzelve, in het aangegeven opzigt, to[t] naar buiten werken; aangezien het verslag van de[ze] beraadslaging, door eene mij onbekende hand aa[n] de redactie der *Arnhemsche Courant* geleverd wor[...] dende, zeker wel onder de oogen zal komen.

» Mijne aanmerking op het deswege uitgebragt rap[...] port moet ik doen voorafgaan; de betuiging, dat i[k] geen het minste belang stel, ook hoegenaamd geen gewigt hecht aan de in overweging neming van di[t] adres; ik wil zelfs zoodanige beraadslaging niet ui[t]lokken, maar alleen uwe aandacht vestigen op de[n] inhoud van artikel 159 der grondwet, hetwelk aan[...] leiding gegeven heeft aan de commissie over de ri[...] vierpolders, om te adviseren tot het ter zijde leggen van het adres.

» Toetst men het hoofd van het adres en de onder[...] teekening, daaronder gesteld, aan het gemelde artike[l,] dan ziet men, dat hetzelve hier niet kan ingeroepe[n] worden; want adressant vermeldt, bij den aanhef, w[...] nog twee andere belanghebbenden, namens welke h[ij] klaagt, — maar achter of naast de naamteekening va[n] *J. F. Pool* vindt men geene aanduiding, van vo[or] meerdere personen, of namens dezelve, de bezwar[en] in te dienen.

» Veelligt heeft adressant door opgave van ande[re] polderpligtigen, meer gewigt aan zijne klagten will[en] hechten, en, door alleen voor zich te onderteekenen, voorkomen de toepassing van het gezegde » *As[inus] ad lapidem non bis offundit eundem;*" want het [is] sommigen van U Ed. Gr. A. zeker bekend, dat [de] heer *Pool* eenmaal bij de Tweede Kamer is afge[we]zen, omdat hij geen volmagt had overgelegd van [...] belanghebben, waarvoor hij optrad."

De heer mr. *A. Schouten*, brengt onderscheid[ene] bezwaren tegen den heer notaris *Pool* en den inh[oud] van dat verzoekschrift in het midden.

De heer mr. *H. J. Dijckmeester*, merkt op, d[at] beraadslagingen van het punt in onderzoek afd[...] en zich dienen te bepalen bij de vraag, of [het] verzoekschrift al dan niet zal worden overgegaan tot de orde van den dag.

De heer *W.* baron *van Lijnden*, betoogt, dat [er] geen twijfel omtrent de juistheid van het voorstel v[an] het verslag kan bestaan.

De heer mr. *de Kempenaer*, kan niet toestemmen, dat er geen twijfel denkbaar zoude zijn. Z. Ed. Gr. A. niet wel degelijk twijfel, en is geneigd alle beperking van het regt om verzoeken te doen, die niet gebiedend is voorgeschreven, te bestrijden: doch is van oordeel, dat de woorden van art. 159 der grondwet, [illegible] *die niet uit naam van meerderen worden onderteekend*," ook insluiten het hier bestaande geval, dat iemand voor zich en voor anderen verzoekt en onderteekent; en acht zich daarom, zijns ondanks, verpligt, voor het voorstel des verslags te stemmen.

De heer *van Nispen van Sevenaer* vindt geen twijfel en verdedigt dat verslag.

Hetzelve wordt met algemeene stemmen aangenomen.

De beraadslagingen worden geopend over het voorstel van den heer mr. *H. F. van Meurs*, betrekkelijk het onderzoek der geloofsbrieven van de nieuwe leden dezer vergadering.

Onderscheidene leden brengen bedenkingen tegen hetzelve in het midden, vooral bewerende dat het voorstel tweeledig is en volstrekt dient te worden gesplitst. De heer *van Meurs* verdedigt hetzelve.

De gouverneur sluit de beraadslagingen en opent de stem-opneming. De heer *van Nagell van Wisch* heeft zijne stem reeds uitgebragt. De heer *van Meurs*, erkennende, dat zijn voorstel, om de daarin voorkomende uitdrukking *of liever*, als tweeledig kan worden beschouwd, verklaart hetzelve, zoo als het [illegible] is liggende, terug te willen nemen. De heer [illegible] *J. Thooft* verzet zich daartegen, bewerende, dat een voorstel, waarover de beraadslagingen zijn afgeloopen en de stem-opneming reeds is begonnen, niet meer terug genomen kan worden.

Dit gevoelen wordt van onderscheidene kanten ondersteund.

De stem-opneming wordt daarop hervat en het voorstel met 44 tegen 20 stemmen verworpen.

[illegible] gelezen een brief van den minister van binnenlandsche zaken, inhoudende, dat, wanneer in deze gewone vergadering het verslag der commissie tot herziening van het polder-reglement niet zal kunnen worden uitgebragt en daarop een besluit genomen, tot beide einden de noodige authorisatie tot het houden eener buitengewone vergadering zal kunnen worden aangevraagd.

Aangenomen voor kennisgeving.

De voorzitter brengt in beraadslaging het verslag, door de commissie voor de herziening van het polder-reglement, in de vergadering van den 6den dezer, uitgebragt.

De heer en mr. *J. Thooft* merkt op, dat dit onderwerp tegen heden niet aan de orde is gesteld, maar op den 6den dezer alleen is besloten, dat verslag ter inzage op de griffie neder te leggen en hetzelve *nader aan de orde* te stellen, en dat daarom deze beraadslaging thans nog geenen voortgang zal kunnen hebben, vermits het kan zijn, dat eenige of meerdere leden der vergadering daarop niet zijn voorbereid.

De heer voorzitter merkt op, dat het aan de orde stellen tegen eenen bepaalden dag niet volstrekt noodig is, en dat het, gedurende vele jaren, gebruikelijk is, dat op zoodanig besluit, als den 6den dezer op dit verslag is genomen, het onderwerp door den voorzitter op zoodanig tijdstip in beraadslaging worde gebragt, als de werkzaamheden der vergadering dien voorzitter bleken toe te laten.

De heer en mr. *J. M de Kempenaer* betoogt, dat het beginsel van groot gewigt is, dat geene aanhangende onderwerpen onverwachts aan de orde worden gesteld, maar steeds vooruit daartoe een bepaalde dag worde aangewezen, opdat ieder lid der vergadering daarvan in tijds onderrigt zij.

Andere leden ondersteunen dit gevoelen.

De voorzitter brengt in omvraag, of dit verslag thans al dan *niet* in beraadslaging zal worden genomen.

Die vraag wordt met 39 tegen 21 stemmen ontkennend beantwoord.

[illegible] te kennen, dat deze beraadslaging *nader aan de orde* zal worden gesteld.

Bij monde van den heer *W. J. E.* baron *van Balveren* doet de daartoe benoemde commissie verslag op het voorstel van den heer *J. Kerkhoven*, betrekkelijk de blanco-biljetten, die in de stembus worden gevonden.

Dat verslag houdt in, dat de meerderheid der commissie in het voorstel weinig verbetering van het bestaande aantreft, en daarom het aannemen niet raadzaam acht: maar wel om dit voorstel aan te houden, ten einde, bij eene herziening van het reglement van orde, daarop bepaaldelijk de aandacht te vestigen.

Wordt besloten dit verslag ter griffie neder te leggen, en in de eerst volgende vergadering daarover te beraadslagen.

De heer mr. *J. M. de Kempenaer* doet namens de commissie tot onderzoek van de algemeene begrooting achter een volgende verslag:

1o. over den staat en overzigt van den inhoud en het resultaat der rekeningen wegens het beheer der provinciale fondsen van Gelderland over 1840, 1841 en 1842 en de algemeene begrooting voor 1844: daarbij worden elf voorstellen gedaan: een tot het indienen van een adres aan den koning en de overige tot wijziging der voorgestelde begrooting;

2o. over de rekeningen over 1840, 1841 en 1842, met het voorstel om dezelve goed te keuren;

3o. ter inleiding op de beoordeeling der onderscheidene adressen om toelagen tot het aanleggen en verbeteren van wegen, voordragende een vast beginsel, daarbij voorgesteld, bij de beoordeeling van die aanvragen nu en in het vervolg toe te passen;

4o. over het adres, om *f* 10,000 bijdrage tot het aanleggen van eenen grindweg aan de Pruissische grenzen bij de Kruis-kapel over Aalten en Lichtenvoorde op den grindweg bij Ruurlo. Daarbij wordt voorgesteld eene bijdrage van *f* 7000 te verleenen, onder twee bepaalde voorwaarden, en die som op de begrooting voor 1844 uit te trekken;

5o. over het adres, om *f* 10,000 bijdrage voor den weg, door het rijk aan te leggen van Utrecht op 's Bosch, en wel bepaaldelijk voor het gedeelte tusschen Culenborg en Zalt-Bommel. Daarbij wordt voorgesteld:

a, op de begrooting voor 1844 daarvoor toe te staan *f* 4000;

b. aan gedeputeerde staten aan te bevelen, om, bij het ontwerpen der begrooting voor 1845, te zijner tijd in overweging te nemen, of de overige *f* 6000 alsdan, tot dit einde, gemist zullen kunnen worden;

6o. over het adres, houdende aanvraag, om, behalve de reeds vroeger toegestane *f* 10,000, nog *f* 10,000 bij te dragen voor den aan te leggen grindweg van Apeldoorn op Hattem. Daarbij wordt voorgesteld nog *f* 3000 voor dien weg op de begrooting voor 1844 af te staan;

7o. over het adres, houdende aanvrage om, eene convenabele bijdrage tot het bestraten van een gedeelte van den weg van Vorden op Hengelo, en wel van den straatweg in het dorp Vorden tot aan den duiker bij de pastorie, waarvan de kosten op *f* 2800 — zijn geraamd. Daarbij wordt door de meerderheid der commissie voorgesteld, dit aanzoek, als alleen van plaatselijk belang, onbevredigd te laten;

8o. over het verslag en voorstel van gedeputeerde staten, betrekkelijk den weg van Doesborgh naar de Pruissische grenzen bij Anholt. Daarbij wordt voorgesteld, het eerste gedeelte voor kennisgeving aan te nemen, en zich met het laatste gedeelte, bevattende het voorstel, te vereenigen.

De voorzitter stelt voor deze verslagen en voorstellen ter griffie neder te leggen.

De heer *Haverkamp* geeft in bedenking het eerste dezer verslagen te doen drukken en aan de leden ronddeelen. Dat vindt ondersteuning.

Dien ten gevolge wordt besloten, dat eerste verslag te doen drukken en ronddeelen, (*in de volgende courant zullen wij dit verslag in zijn geheel trachten mede te deelen*) de overige ter griffie neder te leggen en de beraadslagingen daarover op donderdag den 13den juli 1843 te openen.

De heer *D. W. G. J. H.* baron *Brantsen van de Zijp*, lid der commissie voor de begrooting, meent nu reeds te moeten verklaren, zich met sommige punten van dat eerste verslag niet te hebben kunnen vereenigen, en zich voor te behouden, daarop bij de beraadslagingen terug te komen.

Wordt gelezen een nieuw voorstel van den heer en mr. *H. F. van Meurs*, betrekkelijk het onderzoek der geloofsbrieven en zitting nemen der nieuw gekozene leden dezer vergadering.

Wordt besloten dat stuk ter griffie neder te leggen en hetzelve op aanstaanden donderdag in beraadslaging te brengen.

De vergadering wordt gesloten, en de volgende op donderdag 13 juli 1843, des middags ten 12 ure, vastgesteld.

Ingezonden stukken.

De »grappenverkooper" aan het hoogernstige en hoogwijze *Nederlandsche Nieuwsblad* (1).

Ofschoon het TIJDVERLIES *achtende*, ons artikel in de *Arnhemsche Courant* van den 4den dezer: »Hoe het *Nederlandsch Nieuwsblad* de grondwet doceert!" te beantwoorden — verleent het tezelfden tijde aan dat ons schrijven de eer (!?) van een *hoofdartikel* in zijn blaadje, een artikel van ruim *veertig* regels. — Dat *sluit* immers zonder *inconsequentie*!?!

Doch, dit zij zoo. Waarvan geeft zulks blijk? Zeker daarvan, dat het *Nieuwsblad* op de teenen is getrapt, dat het *om zijn' staart springt* (2), omdat het *zijn ongelijk gevoelt*, en dat het toch niet wil, of liever niet *mag* (want eigen wil heeft het *Nieuwsblad* toch niet?) toegeven. Het geeft ook, dunkt ons, daarvan blijk, dat, hoe men ook ons schrijven *uit de hoogte* behandelt, het wil doen voorkomen als te bespottelijk, te nietig, dan dat wezens van eene zoo verheven orde, als het *Nieuwsblad cum suis*, zich zouden kunnen verwaardigen, het anders dan met een' glimlach van verachtend medelijden, voor het duizendste gedeelte eener minuut, aan te zien — dat men des echter met de zaak een beetje verlegen is.

Nu, ontzenuwt men het door ons geschrevene? Neen, men antwoordt immers niet. Neen, dat ware beneden het hoog verheven, onfeilbare *Nieuwsblad*: want het zijn »zoutelooze aardigheden," »dwaasheden." Wij mogen ons daarover niet boos maken: wij zouden anders het *Nieuwsblad cum suis* gelijk worden. Konden wij wel een' anderen toon verwachten? Intusschen, zoo onze wijze van schrijven veelligt sommigen wat luchtig voorkomt — misschien lust het ons [illegible] of anderen tijd, de proef te nemen, wat minder luchtig, wat meer zoogenaamd ernstig in toon te zijn: het kon wezen, dat zulks het *Nieuwsblad* meer beviel — of ook wel minder! wie weet het?

Ook wij willen op het besproken punt weinig tijd meer verspillen: maar verklaren alleen, door het antwoord van het *Nieuwsblad*, dat *geen* antwoord zal zijn (van wederlegging heeft het zeker weinig) — door deszelfs Scholastiek spitsvondige magtspreuken, nog niet tot andere overtuiging zijn gebragt te worden. Het zegt: »het behoeft geen betoog, dat ook officieren als vrijwilligers *mogen* aangenomen worden;" dus, let wel, als ware het bij zekere *uitzondering*. Ja, zóó dom zijn wij niet, dat wij niet zouden weten, dat bij militaire magt, te water of te land, ook officieren moeten zijn, wil zij zijn zoo als zij behoort; — maar toch zijn wij zóó onvernuftig! van te meenen, dat officieren, *als zoodanig* eigenlijk *in den regel* ALLE vrijwilligers zijn. Wij wisten wel, dat de conscriptie verpligt, hoe het den individu ook tegen de borst moge stooten, *soldaat* te worden; maar het denkbeeld van GEDWONGEN *officier* te worden, hetwelk toch bij de redenering van het *Nieuwsblad* moet ondersteld zijn — dat is wat nieuws. — Zoo wij dwalen, wij hebben reeds gezegd, dat wij voor redelijke overtuiging niet onvatbaar zijn.

En dan het woord *aanwerven*. Stel u voor: iemand leest eene uitnoodiging, dat de *werving* voor dit of dat korps is opengesteld; hij biedt zich aan, bij voorbeeld, *voor den rang van kapitein of luitenant* — zal men hem als zoodanig aannemen of afwijzen??

De ten slotte *van ons* gevorderde verklaring, behoeven *wij* wel niet te geven: het is toch niet de vraag, hoe de grondwet *moest zijn*, maar hoe zij *is*.

Dit weinige moge genoeg zijn, om de *beleefdheid* van het *Nieuwsblad* niet onvergolden te laten.

?

Regtvaardiging en bezuiniging.

De tijdschriften, welke als organen van het departement van oorlog kunnen worden beschouwd, hebben meermalen hoog en breed opgegeven van de regtvaardigheid en billijkheid van den tegenwoordigen directeur-generaal. Indien Zijne Exc. werkelijk deze hoedanigheden bezit, waarom ziet men dan dagelijks zoo onverschillend handelen ten aanzien van die officieren, die, om de een of andere reden uit het leger verwijderd worden? De een wordt dadelijk zonder de minste consideratie gepensioneerd en zijne dienstjaren zoo naauw mogelijk

(1) No. 168, 6 juli 1843.

(2) Het beeld, zegt men veelligt, is weinig *edel* — maar, wij gelooven, het is *analogue* en juist; en *juistheid* van beelden en uitdrukkingen is immers een eerste regel der welsprekendheid?

berekend, zoo dat hij met een sober pensioen werd weggezonden, ofschoon er nog goede diensten van hem te erlangen waren; — daarentegen worden anderen jaren lang op non-activiteit geplaatst, om daardoor hun pensioen te vergrooten; want de jaren van non-activiteit worden, in de berekening van het pensioen, als werkelijke dienstjaren gesteld. — Ja! het zoude niet moeijelijk zijn, officieren aan te wijzen, die reeds meer dan tien jaren het non-activiteits tractement genieten. — Sommigen, die, kort na het bekomen van eenen hoogeren rang, op non-activiteit hebben moeten worden gesteld, laat men daarop zoolang, tot zij aanspraak op het pensioen van dien hoogeren rang hebben verkregen. Veelvuldige voorbeelden van een en ander zoude men kunnen aanwijzen, doch alsdan in personaliteiten vervallen. Het zal genoeg zijn de officiers-boekjes van eenige jaren her na te zien, om zich van de waarheid ten deze te overtuigen.

Indien nu al deze laatst bedoelden, door bijzondere omstandigheden, buiten hunne schuld, uit de active dienst verwijderd waren, zoude er mogelijk voor sommigen eenige redenen van consideratie bestaan. Maar bij velen is het derzelver berispelijk gedrag, dat daartoe aanleiding heeft gegeven. Ja, bij eene strenge beoordeeling, zouden er niet weinigen met een eenvoudig ontslag uit de dienst zijn weggezonden, vermits er, om met de grondwet te spreken, geene termen gevonden werden, om hun pensioen te verleenen. — Vraagt men nu, waaraan deze zoo ten nadeele der schatkist eigendunkelijke handeling is toe te schrijven, — het antwoord is gemakkelijk. Wanneer men de relatiën van die bevoordeelde heeren kent, — de een heeft familie-betrekking; de andere goede vrienden; de derde, behoort tot het geliefkoosde wapen; de vierde, is bij den eenen of anderen hoogen persoon geplaatst, — enfin, het zijn onregtvaardigheden die geen plaats behoorden te hebben. Alle officieren, op wier gedrag en wijze van dienen niets te zeggen valt, en die, om bijzondere oorzaken, buiten hunne schuld, uit het leger verwijderd worden, hebben aanspraak op gelijke behandeling: — hun lot behoort niet van de willekeur, van wien het ook zijn moge, af te hangen. Er behoort een vast beginsel te bestaan, waarnaar men, zonder aanzien van personen, moest handelen, en wanneer, aan wien het ook zijn moge, pensioen wierd verleend, behoorden de motiven, welke daartoe aanspraak geven en de hoegrootheid van het pensioen door de *Staats-Courant* te worden medegedeeld, even als zulks in het naburig België plaats vindt: dan zouden de natie en het leger kunnen oordeelen, of er regtvaardigheid bestaat, en of niet aan onwaardigen 's landspenningen verspild worden. Doch dit zijn vrome wenschen, die met zoovele anderen ter algemeene griffie wel gedeponeerd zullen blijven.

Sie werden wohl die guhte haben diezes in iere Courante auf zu nemen.

Mein Herr der Redactour,

Ons naamen von meine landsleute vinde ich min verplichtet, euch einige su rechtweisung zu gheben, uber das artikel durch zie in ihre Zeitung geschrieben.

Sie wollen ons Jae wohl mit die zu erwartene Reduction der Armée weg schikken, unt vergeleicht uns bei einen fatter dher eigene unt fremde Kinder hatte, kein broht meer gheben kontet, die fremde Kinder weg schikken musse: mein lieber Herr wisse Sie wohl was whir vhor eure lande gethan haben, Sie haben uns seitens dem Batafschen republiek vhor zwei goldene ducaten ons unserem heimaht getokkert; im Jahre 1813 haben sie uns an unzer wettigum Herr, Wehm wir euwige trheu geschwornen hatten, durch zwei rangen erhebung in ihren dienste gesogert. Was where wohl von euren lande geworden wen wir ienen nicht bei gestheen hatten. Wher zolte eure Brigaden, abtheilungen, Bataillonne, Esquadronne, unt Compagnien gekommandiert haben. Wher commandanten in die Vestungen gewheest zijn. Noch heite zum thage zint whir im alle diese gechefte ihre landsleute behulpt unt Iherzaam: von wenige Vestungen welche urig zint kommandieren whir noch Viere, unt unterscheitene Bataillone, Esquadronne unt Compagnien. Dher alter keuninch dachte er zo nicht uber: dher that es freude wan einer von uns auf audienz die deutschen Sprache mit ihm sprechte; hatte uns ouch immer in alles vhor gezogen. Dher Jetziger keuning hatte auch aeigen von liebe zu unzer landsleute gezeigd. Bei die plats gehad habenden reduction der armee 1841 zint whir im dienste geblieben, obschon vhiele Hollander weg geschikt zint; bei erheben von 9 ohber-Leutenants bei election zum Hauptman, waren zwei meiner landsleute. Sie sprechen vom art. 8 ihere gruntwette: was gheet uns eire gruntwetten an. Whir zint hier im lando, um euch zu lernen, unt zu unterrichten. Zeuge die vhiele officiere der genie-choor, generaal-schtaab, unt medecine doctoren, obschoon vhiele Holländer weg geschikt sollen werden. Nein mein Herr, wir gaen nich weg, sie meugen schreiben zu vhiel zie wollen, dher zeit zol es lernen unt ousweizen,

Zum Haag dem 26 Jouni 1843.

Ein auslander.

Aan de Edel Groot Achtbare heeren staten der provincie Zuid-Holland.

Geeft met verschuldigden eerbied te kennen, FRANÇOIS VAN VOLLENHOVEN, hoofdingeland van Schieland van wege de stad Rotterdam,

dat hij heeft gemeend zich bij een *adres*, d. d. 4 januari ll., te moeten wenden tot heeren *gedeputeerde staten van Zuid-Holland*, ter zake van het ontwerpen en vaststellen van een *nieuw reglement voor het hoogheemraadschap van Schieland*;

dat hij in gemeld *adres* de redenen, die hem daartoe aanleiding gaven, heeft blootgelegd, daarbij eenige bijzonderheden, die tot regt verstand der zaak konden dienen, heeft opgegeven, en hij thans de vrijheid neemt hiernevens een exemplaar van hetzelve aan U Edel Groot Achtbaren te doen toekomen, zich aan hetzelve refererende;

dat hij echter van meening is, dat *het waar belang der ingelanden van Schieland vordert*, dat, *zoo spoedig mogelijk*, een nieuw en doelmatig reglement voor dat hoogheemraadschap worde ontworpen en vastgesteld;

dat, terwijl deze zaak bij heeren gedeputeerde staten aanhangig is, doch gewis niet zonder UEd. Gr. Achtb. tot stand kan worden gebragt, hij de vrijheid neemt zich thans tot UEd. Gr. Achtb. te wenden, met het eerbiedig doch ernstig en dringend verzoek,

dat het UEd. Gr. Achtb. behagen moge, in uwe vergadering, te houden in deze maand juli, zoodanige maatregelen te nemen, als leiden mogen, tot het zoo spoedig mogelijk daarstellen en arresteren van een nieuw en doelmatig *reglement voor het hoogheemraadschap van Schieland*, waarbij zoodanige bepalingen worden vastgesteld en zoodanige waarborgen worden gegeven, als de ware belangen der Ingelanden, het behoud van wettig verkregen regten en een doelmatig stelsel van bezuiniging vorderen, en waarbij tevens de aanleidingen tot misbruiken worden te keer gegaan;

dat derhalve bij dat reglement ten grondslag zal worden genomen, gelijk bij eene andere gelegenheid door een der Ed. Gr. Achtb. heeren leden der staten van Holland werd vooruitgezet, *dat dergelijke collegiën*, als dat van dijkgraaf en hoogheemraden van Schieland, *niet moeten blijven voortduren ten voordeele van hen, die daarin zitting hebben*, maar *voor het waar belang der landeigenaren of ingelanden*, welk belang toch wel de voorname, zoo niet de eenige reden moet zijn, waarom zoodanige collegiën behooren te bestaan.

De adressant neemt tevens de vrijheid aan de overweging en aan het verlicht oordeel van UEd. Gr. Achtb. vergadering te onderwerpen de navolgende punten, over welke hij met bescheidenheid vermeent, dat bij het beramen van zoodanig reglement zal moeten worden geoordeeld:

dat het getal van *vijf* hoogheemraden worde gebragt op *drie* of hoogstens op *vier*;

dat het getal der hoofdingelanden niet verminderd worde, maar minstens blijve zoo als thans, op *zes*;

dat de voordragt van den dijkgraaf blijve aan de regering der stad Rotterdam;

dat de voordragt der hoogheemraden niet langer blijve aan hoogheemraden zelve, maar worde overgebragt op stemgeregtigde ingelanden, hetzij regtstreeks, hetzij door kiezers, door de ingelanden en uit hun midden te benoemen;

dat de voordragt van zes hoofdingelanden blijve aan de regeringen der steden *Rotterdam*, *Gouda* en *Schiedam*;

dat de aanstelling van den dijkgraaf en van de hoogheemraden niet meer zoo als thans voor levenslang, maar slechts voor eenen bepaalden tijd geschiede, bijv. voor *zes* of hoogstens voor *acht* jaren;

dat de aanstelling van hoofdingelanden zal blijven zoo als dezelve thans is, namelijk *tijdelijk* en wel voor *zes* jaren;

dat zoowel dijkgraaf en hoogheemraden als hoofdingelanden bevoegd zullen zijn om herkozen te kunnen worden;

dat dijkgraaf en hoogheemraden, zoowel als hoofdingelanden, uit de werkelijke ingelanden zullen moeten worden gekozen;

dat de tractementen van dijkgraaf en hoogheemraden aanmerkelijk zullen worden verminderd, zoodat deze betrekkingen, als eervolle posten of als eerambten, onbaatzuchtig door belanghebbenden voor de mede-belanghebbenden zullen worden waargenomen, zonder bepaald als geldelijk voordeelige posten te kunnen in aanmerking komen;

dat zoowel de verandering der aanstellingen voor levenslang *in tijdelijke aanstellingen*, als *de vermindering der tractementen* zal worden toegepast op de tegenwoordige leden van het collegie van dijkgraaf en hoogheemraden, opdat nog bij derzelver leven die bepalingen gunstig mogen werken, en de ingelanden reeds spoedig het volle genot mogen verkrijgen van een verbeterd reglement;

dat dijkgraaf en hoogheemraden elkander niet zullen mogen bestaan in bloed- of aanverwantschap, tot in den *vierden* graad;

dat dijkgraaf en hoogheemraden, als met het dagelijksch beheer belast, zullen moeten wonen *binnen den ring van Schieland*, of in de steden *Rotterdam*, *Gouda* of *Schiedam*;

dat hoofdingelanden, die thans geen tractement genieten, zonder tractement zullen blijven;

dat hoofdingelanden belast zullen blijven met het toezigt op de financiën van Schieland;

dat de keuren, door het collegie van dijkgraaf en hoogheemraden te maken of te veranderen, niet gearresteerd zullen worden dan met goedkeuring van heeren gedeputeerde staten van Zuid-Holland, en dat ook geene gelden ten laste van het hoogheemraadschap, den Hoogen-Boezem of Wierikkerdijk, zullen mogen worden opgenomen, dan met goedkeuring van HEd. Gr Achtbaren;

dat de belanghebbenden steeds zoo veel mogelijk zullen worden gehoord, alvorens over hunne belangen zal worden beslist;

en eindelijk, dat alle bemoeijingen van dijkgraaf en hoogheemraden met het inwendig beheer en de huishoudelijke belangen van polders of droogmakerijen, die eigen besturen hebben, zullen worden geweerd, en alle zucht tot uitbreiding van magt en gezag van dijkgraaf en hoogheemraden, zal worden te keer gegaan; maar dat daarentegen *de regten en ware belangen der ingelanden van Schieland* en der steden *Rotterdam*, *Gouda* en *Schiedam* in alle opzigten zullen worden in acht genomen, gehandhaafd en behartigd.

De adressant zal zich onthouden over dat alles in nadere bijzonderheden te treden, daar hij een en ander reeds heeft ontwikkeld en toegelicht in zijn gemeld *adres*, dd. 4 januari ll.; maar hij vleit zich, dat de belangrijkheid der zaak voldoende zal zijn, om het door hem gedaan verzoek ook in de oogen van UEd. Gr. Achtb. te wettigen, en hetzelve alzoo door UEd. Gr. Achtb. zal worden ingewilligd.

't Welk doende, enz.

Rotterdam, 1 juli 1841. F. VAN VOLLENHOVEN.

(Hoezeer dit stuk reeds of geheel, of bij uittreksel in andere dagbladen geplaatst is, willen wij, zoo wel om het belang der zaak, als om aan het verlangen van den geëerden inzender te voldoen, er toch ook nog eene plaats voor inruimen in onze courant.)

Advertentiën.

Marktprijzen.

NIJMEGEN, 10 juli 1843.

Tarwe vond heden geen vraag dan voor stedelijke consumtie. Men heeft besteed voor *Hooglandsche* f 10 à f 10... voor gewone *Cleefsche* en *Inlandsche* f 8 à f 9.20. — ... was uit Noord-Braband veel aangevoerd en ging zeer ... af: f 8.75, f 8.50, f 8.25 à f 8; *Pruissische* werd voor ... geveild. — *Gerst* niet ter veil. — *Boekweit* schaars begeerd: f 7 à f 7.40. — *Haver* willig: f 2.75 à f ... Er was 30 last *Aveelzaad* ter markt, hetwelk voor ... f 9 vlug afging; op het laatst der markt liep het ... en kocht men toen 10 à 15 cents lager. — Van ... waren drie partijtjes ter markt zeer goed van ... hard droog; men hield hetzelve op f 10 à f 10.50 ... f 9.10 te vergeefs werd geboden.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.